

Lotte Jensen*

DE OPMARS VAN *DISASTER STUDIES*

Nieuwe perspectieven in het rampenonderzoek

147

Wat schrikkelyk ramptoneel,
Zal ik de uw heden zingen,
't Geen *Leyden* viel ten deel,
Moet door de Ziele dringen,
O God! wat groote slag;
Treff 't dierbaar Vaderland,
En sticht op Koppeldag
Verwoesting, Puin en Brand.¹

Zo opende een lied over de explosie die op 12 januari 1807 grote delen van de binnenstad van Leiden verwoestte. Om kwart over vier uur 's middags ontplofte in het Steenschuur, een gracht die in het verlengde van het Rapenburg lag, een schip met een enorme lading buskruit. De gevolgen waren rampzalig: ongeveer 160 mensen kwamen om het leven en minstens tweeduizend mensen raakten gewond. De binnenstad lag bezaaid met lijken en puin.²

De (anonieme) auteur deed in zijn 28 coupletten tellende treurzang uitgebreid verslag van de gebeurtenissen. Zijn ramplied voldeed aan alle vereisten van de tijd: concrete details werden afgewisseld met huiveringwekkende en sensationele taferelen.

* Dit themanummer (onder gastredactie van Lotte Jensen) is mede tot stand gekomen dankzij het NWO-Vici project 'Dealing with disasters. The shaping of local and national identities, 1421-1890', dat aan de Radboud Universiteit Nijmegen wordt uitgevoerd. Mijn dank gaat uit naar Fons Meijer en Rick Honings voor hun opmerkingen bij deze inleiding en Paul Reef voor zijn hulp bij het persklaar maken van de kopij.

1 Met 'koppeldag' wordt bedoeld op het feit dat twee heiligen- of feestdagen na elkaar vielen, in dit geval zondag en koppermaandag (de eerste maandag na Driekoningen). Anoniem, *Gedenkwaardige treur-zang, van de allerdroevigste en zieltreffende Verwoesting, welke de Stad Leyden, op Maandag den 12 January 1807, in den namiddag circa 4 Uuren getroffen heeft [...]* (Amsterdam: J. Wendel, 1807). Met dank aan Arti Ponsen die mij een kopie van dit lied bezorgde.

2 Zie over deze ramp: Arti Ponsen en E.T. van der Vlist, red., *Het fataal evenement. De buskruitramp van 1807 in Leiden* (Leiden: Ginko, 2007).

Zo liet hij zijn gehoor met naam en toenaam weten welke vooraanstaande burgers tot de slachtoffers behoorden om vervolgens beeldend te schetsen hoe een hoogzwangere vrouw meters hoog de lucht invloog. Hij bood het publiek ook troost en hoop door te verwijzen naar het nobele optreden van koning Lodewijk Napoleon. Niet alleen snelde de vorst naar de rampplek om zijn medeleven te betuigen, hij haalde volgens de liedmaker ook nog eens een zuigeling in een wieg onder het puin vandaag. Dat laatste was trouwens niet helemaal waar: in werkelijkheid nam de koning een vijfjarig jongetje op de arm dat onder het brandende puin vandaan was gekropen.³ In de watersnoodliteratuur wemelde het echter van de baby's in wiegies die op miraculeuze wijze werden gered, dus mogelijk had de liedmaker zich daardoor laten inspireren.⁴ En of dat niet genoeg was, schonk Lodewijk Napoleon ook nog eens honderdduizend gulden om de stad weer op te bouwen. Zijn vrijgevigheid, zo besloot de auteur, moest een ieder tot voorbeeld strekken. Alleen zo kon Leiden in de oude luister hersteld worden:

Zie daar, myn Landgenoot!
Toond, hartlyk medelyden,
[...]
Ontsluit by 't aakligt Lot,
voor hun uw Broederhand,
Op dat eens *Leyden* weêr,
Den roem werd van het Land'.⁵

De Leidse buskruitram্প staat bekend als een 'fataal evenement' met nationale uitstraling: deze gebeurtenis deed Nederland letterlijk en figuurlijk op haar grondvesten schudden. Alle kranten schreven erover en er volgde een explosie aan gelegenheidspublicaties en -prenten.⁶ De buskruitram্প was bij lange na niet de enige

3 De bron daarvoor zijn de memoires van een onbekende Leidenaar, die meldt dat Lodewijk 'het kind van eene de Vroede' op zijn arm droeg. Geciteerd in: Peter van Zonneveld en Ingrid Moerman, "Genadig God! Wat ijslijk kraken!" De Leidse buskruitram্প en de letteren', in: Ponsen en Van der Vlist, red., *Het fataal evenement*, 151. Uit onderzoek van Arti Ponsen blijkt dat het om de vijfjarige Willem de Vroede, zoon van een groenteboer, ging. Op een van de ontwerptekeningen die Jan Willem Pieneman van het bezoek van Lodewijk Napoleon aan de rampplek maakte, houdt de vorst inderdaad een jongetje vast.

4 Het beeld van de zuigeling in de wieg kwam bijvoorbeeld veelvuldig voor in de watersnoodliteratuur. Zie hierover: Lotte Jensen, *Wij tegen het water* (Nijmegen: Vantilt, 2018), 20-21. Voor de diepere oorsprong van dit beeld, zie: Judith Pollmann, *Memory in Early Modern Europe, 1500-1800* (Oxford: Oxford University Press, 2017), 122-29. Het motief circuleerde ook in de internationale watersnoodliteratuur: Gerrit Jasper Schenk, 'Das Baby in der Wiege. Hochwasser zwischen Alltag und Katastrophe (ca. 1250-1550). Beobachtungen zur "fluvialen Anthroposphäre" im Karichgau', in *Wasser. Resource - Gefahr - Leben*, red. Kurt Andermann en Gerrit Jasper Schenk (Ostfildern: Jan Thorbecke Verlag, 2020), 79-113.

5 Anoniem, *Gedenkwaardige treur-zang*.

6 De term 'fataal evenement' is ontleend aan de gelijknamige publicatie van Ponsen

Afb. 1 Jan Willem Pieneman, Lodewijk Napoleon bezoekt de ruïnes op het Rapenburg te Leiden na de ontploffing van het kruitschip op 12 januari 1807. Hij draagt een kind op de armen, 1807-1809. (*Rijksmuseum Amsterdam*)

catastrofe die grote impact op de Nederlandse bevolking had. Denk bijvoorbeeld aan de Amsterdamse schouwburgbrand in 1772, de stormvloed van 1825, de stadsbrand van Enschede in 1862 of de Zuiderzeevloed van 1916.⁷ Daarnaast deden zich tal van rampen in de Nederlandse koloniën voor, zoals de overstroming op Java in 1861, de uitbarsting van de Krakatau in 1883 of de aardbeving op West-Sumatra in

en Van der Vlist (red.), *Het fataal evenement*. Zie over de visuele herinneringscultuur: Frans Grijzenhout, 'Een ramp als erfgoed', in: Ponsen en Van der Vlist, red., *Het fataal evenement, 12-21'* en over de talrijke gelegenheidspublicaties: Van Zonneveld en Moerman, "'Genadig God!'" en Rick Honings, *Geleerdheids zetel, Hollands roem! Het literaire leven in Leiden 1760-1860* (Leiden: Primavera Pers, 2011), 162-79.

7 Zie voor een overzicht van rampen in Nederland door de eeuwen heen: Cor van der Heijden, *Rampen en plagen in Nederland 1400-1940. Pestbaccillen, paalwormen en plunderende Moskovieters* (Zaltbommel: Kempen Uitgevers, 2004).

1926. Ook die brachten een stortvloed aan reacties en hulpacties teweeg, zowel in de koloniën als het land van de kolonisator. En tot slot vonden er wereldwijd catastrofes plaats waarbij ook Nederlanders werden geraakt. Denk aan de negentiende-eeuwse cholera-pandemieën, de hongersnood van de jaren 1845-1848, de ondergang van de Titanic in 1912 of de uitbraak van de Spaanse Griep in 1918. De reikwijdte en impact van elk van deze rampen was weliswaar heel verschillend, maar ze hebben met elkaar gemeen dat ze hun sporen nalieten in de Nederlandse samenleving.

150

In dit themanummer onderzoeken elf auteurs de omgang met rampen in Nederland en de koloniën in de lange negentiende eeuw: hoe en op welke schaal kwam noodhulp op gang? In hoeverre was daarbij sprake van bovenregionale of zelfs internationale solidariteit? Welke rol speelden religieuze of politieke overwegingen daarbij? Hoe verbeeldden auteurs en kunstenaars catastrofale gebeurtenissen in de literatuur, muziek en schilderkunst? De bijdragen in *Crisis en catastrofe* vormen de neerslag van een congres dat de interdisciplinaire werkgroep De Moderne Tijd op 20 december 2019 organiseerde. Niemand kon toen bevroeden welke ramp zich kort daarna wereldwijd zou voltrekken: de coronapandemie. Zongen de bezoekers in de volgepakte Doelenzaal te Amsterdam toen nog uit volle borst historische rampliederen mee, nog geen drie maanden later maande de Nederlandse regering iedereen om thuis te blijven. Er waarde namelijk een nieuw virus rond dat een grote bedreiging voor de volksgezondheid vormde. Dit coronavirus was in december 2019 voor het eerst in China geïdentificeerd en breidde zich daarna snel over de gehele wereld uit. Ook de Nederlandse samenleving werd hard getroffen. De gevolgen zullen nog jarenlang merkbaar zijn, want deze crisis laat diepe sociaal-maatschappelijke en economische sporen na.

Historici kunnen weliswaar niet bijdragen aan de ontwikkeling van een vaccin, maar ze kunnen wel de huidige tijd van context, verdieping en duiding voorzien.⁸ Dat het onderzoeksveld van de *historical disaster studies* de laatste tien jaar met haast epidemische snelheid is gegroeid, is een teken aan de wand. De behoefte aan historische verdieping is mede toegenomen door actuele crises, zoals de klimaatcrisis en de coronapandemie. Bronnenonderzoek kan zichtbaar maken hoe samenlevingen vroeger met rampen omgingen, welke vormen van veerkracht en solidariteit ze toonden en welke rol de media daarbij speelden. In deze inleiding zal eerst worden ingaan op de opmars van dit relatief nieuwe onderzoeksveld. Daarna volgt een toelichting op de drie thematische clusters van deze bundel in relatie tot enkele centrale concepten uit de *disaster studies*. Tot slot wordt de sprong naar de eigen tijd gemaakt door de vraag te stellen of, en zo ja, hoe, we verbanden kunnen leggen met de huidige coronacrisis.

8 Zie over de specifieke bijdrage die historici kunnen leveren in crisissituaties: Beatrice de Graaf, Lotte Jensen, Rina Knoeff en Catrien Santing, 'Historici moeten ook meedenken, juist nu', *NRC Handelsblad*, 2-3 mei 2020, 4-5.

DISASTER STUDIES

De laatste twee decennia is het interdisciplinaire wetenschapsveld van de *disaster studies* explosief gegroeid. De toenemende belangstelling heeft zich gemanifesteerd in een groeiend aantal handboeken, waarin het fenomeen rampen en crises vanuit allerlei verschillende disciplines wordt benaderd.⁹ Van de fysische geografie tot vulkanologie, van *risk management* tot psychologie: ieder vakgebied heeft zijn eigen methodologieën ontwikkeld om het ontstaan en de impact van rampen te onderzoeken.¹⁰ In het kielzog daarvan zijn ook vele populairwetenschappelijke boeken gepubliceerd met aansprekende titels als *A guide to global hazards* (2003) en *Global catastrophes: a very short introduction* (2014, vertaald in het Nederlands onder de titel *Wereldbedreigende rampen* in 2016).¹¹

151

Namen aanvankelijk de bèta- en gammawetenschappers het voortouw, de laatste jaren hebben ook geesteswetenschappers zich nadrukkelijk op het terrein van de rampenstudies gemanifesteerd. Zij hebben gewezen op het belang van een breder perspectief: de omgang met rampen is immers historisch geworteld en cultureel bepaald.¹² De term ‘cultureel’ omvat veel meer dan sociale en praktische gebruiken alleen: rampervaringen worden mede gestuurd door de media die deze gebeurtenissen communiceren. Teksten en beelden verschaffen niet alleen informatie, maar geven er ook betekenis aan.¹³ Hoe massaler de media-aandacht,

-
- 9 Zie bijvoorbeeld H. Rodríguez, E.L. Quarantelli, R.R. Dynes, red., *Handbook of disaster research* (New York: Springer 2007), de herziene editie: H. Rodríguez, W. Donner, J.E. Trainor (red.), *Handbook of disaster research* (Heidelberg: Springer, 2018); Ben Wisner, J.C. Gaillard and Ilian Kelman, red., *Handbook of hazards and disaster risk reduction and management* (Londen: Routledge, 2012) en Rasmus Dahlberg, Oliver Rubin and Morten Thanning Vendelø, red., *Disaster research. Multidisciplinary and international perspectives* (Londen: Routledge, 2016).
- 10 Vermeldenswaardig is het fraai geïllustreerde overzichtswerk over vulkaanuitbarstingen, aardbevingen en tsunami's dat twee fysisch geografen samenstelden: Jan Kozák en Vladimír Cermák, *The illustrated history of natural disasters* (Dordrecht: Springer, 2010).
- 11 Bill Mc Guire en R. Kovach, *A guide to global hazards* (London: Philip's, 2003); Bill Mc Guire, *Global catastrophes. A very short introduction* (Oxford: Oxford University Press, 2014); Bill Mc Guire, *Wereldbedreigende rampen*, vert. Tijmen Rozendaal (Amsterdam: Amsterdam University Press, 2016).
- 12 Enkele belangrijke publicaties: Christian Pfister en Stephanie Summermatter, red., *Katastrophen und ihre Bewältigung. Perspektiven und Positionen* (Bern: Haupt, 2004); Monica Juneja, en Franz Mauelshagen, 'Disasters and pre-industrial societies: historiographic trends and comparative perspectives', *The Medieval History Journal* 10: 1/2 (2007), 1-31; Gerrit Jasper Schenk, 'Historical disaster research. State of research, concepts, methods and case studies', *Historical Social Research* 32: 3 (2007), 9-31.
- 13 Ansgar Nünning, 'Krise als Erzählung und Metaphor: Literaturwissenschaftliche Bausteine für eine Metaphorologie und Narratologie von Krisen', in: *Krisengeschichte(n). "Krise" als Leitbegriff und Erzählmuster in kulturwissenschaftlicher Perspektive*, red. Carla Meyer, Katja Patzel-Mattern, Gerrit Jasper Schenk (Stuttgart: Steiner, 2013), 117-44; Monica Juneja en Gerrit Jasper Schenk red., *Disaster as image. Iconographies and media strategies across Europe and Asia* (Regensburg: Schnell & Steiner, 2014).

hoe groter bovendien de kans dat bepaalde rampen in het collectieve geheugen bekliven – denk bijvoorbeeld aan de watersnoodramp van 1953, die dankzij de explosie aan reacties nog altijd voortleeft in de nationale herinnering.

Dit historische besef heeft geleid tot het ontstaan van een nieuwe, vruchtbare subdiscipline: de *historical disaster studies*. Ook dat is geen scherp afgebakend terrein, maar eerder een verzamelterm voor wetenschapsgebieden die vanuit historisch oogpunt rampen bestuderen. Daarbinnen zijn verschillende, deels elkaar overlappende benaderingen te onderscheiden. Ik licht er drie uit die het onderzoek naar Nederlandse rampen sterk hebben beïnvloed: de sociaal-economische, de waterstaatshistorische en de cultureel-historische.

152

Ten eerste is er de sociaal-economische invalshoek, die onder meer door Bas van Bavel en Tim Soens op de kaart is gezet. Daarbij staat de veerkracht ('resilience') en kwetsbaarheid ('vulnerability') van stedelijke en rurale samenlevingen door de eeuwen heen centraal. Ze werken met grote dataverzamelingen waarin gegevens over de schade, de bevolkingssamenstelling, omgeving (ruraal, stedelijk), voedselprijzen en economisch herstel gecombineerd worden. Op die manier kunnen historische gegevens als een soort 'laboratorium' fungeren om te begrijpen waarom sommige samenlevingen beter bestand zijn tegen zware crises dan andere en waarom sommige bevolkingsgroepen harder getroffen worden dan andere.¹⁴ Dat historische databases een schat aan kennis opleveren, staat buiten kijf. Soens wijst erop dat het desalniettemin noodzakelijk blijft om economische trends te koppelen aan individuen, omdat sommige mensen veel harder werden getroffen dan andere: 'Only by moving discussions of vulnerability and resilience from the level of societies to the level of people, can a better understanding of natural hazards and disasters in the past and at present be achieved'.¹⁵ Veerkracht en kwetsbaarheid zijn dus abstracties, die heel verschillende kunnen uitpakken op het niveau van individuen. Soens wijst op het voorbeeld van een stedelijke projectontwikkelaar uit Neufeld die nauwelijks investeerde in kustbescherming, waardoor de huurder van boerderijen op zijn terrein buitensporig hard werden getroffen tijdens de Kerstvloed van 1717.¹⁶

14 Zie bijvoorbeeld Bas van Bavel en Daniel Curtis, 'Better understanding disasters by better using history: Systematically using the historical record as one way to advance research into disasters', *International Journal of Mass Emergencies and Disasters* 34, nr.1 (2015), 1-32. Zie ook: Bas van Bavel e.a., 'Climate and society in long-term perspective: opportunities and pitfalls in the use of historical datasets', *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change* (2019), <https://doi.org/10.1002/WCC.611>. Zie ook: Bas van Bavel e.a., *Disasters and history. The vulnerability and resilience of past societies* (Cambridge: Cambridge University Press, 2020, ter perse).

15 Tim Soens, 'Resilient societies, vulnerable people: coping with North Sea floods before 1800', *Past & Present* 241: 1 (November 2018): 143.

16 Tim Soens, 'Resilient societies, vulnerable people': v.

Ten tweede kent Nederland een lange onderzoekstraditie op het terrein van de waterstaatsgeschiedenis. In 1992 werd het *Tijdschrift voor waterstaatsgeschiedenis* opgericht, dat zich richt op het Nederlandse waterbeheer in verleden en heden. Ook overstromingen en watersnoodrampen komen ruimschoots aan bod: van het bestrijden ervan door instituties tot de organisatie van noodhulp door particulieren en overheden. Velen hebben intussen aan dit veld bijgedragen. Denk bijvoorbeeld aan de historisch-geografische studies van Gerard van de Ven en Anneke Driessen, die talloze watersnoodrampen in het rivierengebied uit de vergetelheid hebben gehaald.¹⁷ Van belang is verder het werk van Petra van Dam, hoogleraar water- en milieugeschiedenis, die de term ‘amfibische cultuur’ introduceerde om de Nederlandse omgang met water te karakteriseren: bewoners waren gewend om permanent tussen water en land heen en weer te bewegen. In tijden van watersnood functioneerde deze typisch Nederlandse leefwijze met het water ‘in extremo’. Bewoners van het laagland ontwikkelden specifiek strategieën om eventuele materiële schade zoveel mogelijk te beperken.¹⁸ Daarnaast mag het werk van Toon Bosch niet onvermeld blijven, die onder meer de centralisatie van het negentiende-eeuwse waterstaatbeheer onderzocht.¹⁹

Ten derde is er een groeiende belangstelling voor historisch rampenonderzoek vanuit cultuur- en mediaperspectief. Verhalen en beelden sturen onze waarneming van rampen: tekstuele en visuele voorstellingen hebben veel invloed op onze interpretatie ervan. Vandaar dat er meer systematische aandacht is gekomen voor de analyse van narratieve patronen en beeldrepertoires: welke continuïteiten en veranderingen doen zich in de loop der tijd voor? Een schat aan bronnen kan daarvoor gebruikt worden: van gedenkboeken tot gedichten, van preken tot liederen. Daarbij is het van belang om steeds oog te hebben voor de meerledige functies van dit soort bronnen. Culturele verbeeldingen voorzagen niet alleen in een cognitieve en communicatieve, maar ook in een sociale en esthetische behoefte.²⁰ Denk alleen al aan de talloze prenten en schilderijen waarop overstro-

17 Zie bijvoorbeeld G.P. van de Ven en A.M.A.J. Driessen, *Niets is bestendig, De geschiedenis van de rivieroverstromingen in Nederland* (Utrecht: Uitgeverij Matrijs, 1995) en A.M.A.J. Driessen, *Watersnood tussen Maas en Waal. Overstromingsrampen in het rivierengebied tussen 1780 en 1810* (Zutphen: Walburg Pers, 1994).

18 Petra van Dam, *De amfibische cultuur. Een visie op watersnoodrampen*. Oratie 29 oktober 2010 Vrije Universiteit (Amsterdam 2010). Digitaal: <http://hdl.handle.net/1871/18457> en Petra van Dam, ‘An amphibious culture: coping with floods in the Netherlands. in: Peter Coates, David Moon, Paul Warde, red., *Local places, global processes* (Oxford: Ox-bow Books, 2016), 78-93.

19 Toon Bosch, *Om de macht over het water. De nationale waterstaatsdienst tussen staat en samenleving 1798-1849* (Zaltbommel: Europese Bibliotheek, 2000). Zie ook A. Bosch en W. van der Ham, *Twee eeuwen Rijkswaterstaat* (Zaltbommel: Europese Bibliotheek, 1998).

20 Zie hierover Gerrit Jasper Schenk, ‘Images of disaster: art and the medialization of disaster experiences’, in *Catastrophe and the power of art*, red. Kondo Kenichi e.a. (Tokyo: Catalogue Mori Art Museum 2018), 145-49.

mingen, branden en andere catastrofes zijn vereeuwigd. Kunstenaars maakten gebruik van terugkerende motieven en iconische figuren om de gebeurtenissen van diepere betekenis te voorzien.²¹

154

Dergelijke bronnen geven ook inzicht in processen van gemeenschaps- en identiteitsvorming. Rampliedereren droegen bijvoorbeeld bij aan rouwverwerking en deden een beroep op solidariteit.²² Dat geldt ook voor de talloze liefdadigheidspublicaties die in de negentiende eeuw verschenen: burgers werden aangesproken op hun christenplicht en vaderlandsliefde om hun medelandgenoten in tijden van rampspoed te helpen. Aan de Radboud Universiteit Nijmegen wordt op dit moment een groot onderzoeksproject uitgevoerd naar de rol van rampen in processen van identiteitsvorming in Nederland door de eeuwen heen: 'Dealing with disasters. The shaping of local and national identities in the Netherlands'. Dit NWO-Vici project beoogt het veld van de rampenstudies te verrijken met inzichten uit de literatuur-, cultuur- en mediawetenschappen en kijkt naar de wijze hoe rampen en collectief identiteitsbesef samenhangen. Dat we de strijd tegen het water als typisch Nederlands zijn gaan beschouwen, heeft te maken met de aanhoudende stroom publicaties waarin deze twee zaken met elkaar werden verbonden.²³ Binnen dit project onderzoekt Fons Meijer natievorming na ramspoed in Nederland in de negentiende eeuw, waarbij hij onder meer kijkt naar de representatie van verschillende koningen en de nationaliserende werking van de liefdadigheidscultuur.²⁴

LOKAAL EN NATIONAAL

In *Crisis en catastrofe* trekt een scala aan rampen voorbij: van branden tot scheepsrampen, van vulkaanuitbarstingen tot overstromingen. De diversiteit is groot: zowel natuurrampen ('natural' of 'nature-induced disasters') als door de mens veroorzaakte catastrofes ('man-made disasters') komen aan bod. Daarnaast hebben we hebben te maken met rampen die zich heel plotseling en onverwachts mani-

21 Zie bijvoorbeeld de recente tentoonstelling in de Hamburger Kunsthalle 'Entfesselte Natur' en de bijbehorende catalogus Markus Bertsch en Jörg Trempler, red., *Entfesselte Natur. Das Bild der Katastrophe seit 1600* (Hamburg: Michael Imhof Verlag, 2018). Zie ook Hanneke van Asperen, 'Catastrophes on stage: interurban connections in disaster prints of the late eighteenth century', *Visual Resources: an international journal on images and their uses*, DOI: 10.1080/01973762.2019.1681174 (11 nov. 2019).

22 Lotte Jensen, 'Disaster upon disaster inflicted on the Dutch. Singing about natural disasters in the Netherlands, 1600-1900', *BMGN - Low Countries Historical Review* 134, nr.2 (2019): 45-70.

23 Voor een programmatisch overzicht van dit onderzoeksproject, zie Jensen, *Wij tegen het water*.

24 Zie bijvoorbeeld Fons Meijer, 'Nederlandse vorsten in tijden van rampspoed sinds Lodewijk Napoleon', in *Napoleons nalatenschap. Sporen in de Nederlandse samenleving*, red. Lotte Jensen (Amsterdam: De Bezige Bij, 2020), 188-200.

festeerden, zoals stormen, aardbevingen, overstromingen en branden. Deze worden in de vakliteratuur ook wel ‘rapid-onset hazards’ genoemd. Daartegenover staan de langdurige rampen die sluipenderwijs de samenleving ontwrichtten, ofwel de ‘slow-onset hazards’, zoals droogte, pandemieën en hongersnoden.²⁵

Toch moeten we voorzichtig zijn met dit soort indelingen. De grenzen tussen natuurlijke en door mensen veroorzaakte rampen zijn immers vloeibaar.²⁶ Een dijkdoorbraak kan het gevolg zijn van achterstallig onderhoud, terwijl een door een menselijke fout veroorzaakte brand extra snel om zich heen kan grijpen in tijden van droogte. Of denk aan de hedendaagse klimaatverandering, die onlosmakelijk met menselijk handelen verbonden is en die tot grootschalige natuurrampen leidt, zoals overstromingen en bosbranden. Tegelijkertijd zijn er wel degelijk scheidslijnen te trekken: oorlogen of terroristische aanslagen zijn evident mensenwerk; dit soort gebeurtenissen blijft in dit themanummer buiten beschouwing. Maar ook hier geldt dat ze wel degelijk op de achtergrond een rol kunnen spelen: hongersnoden, overstromingen en epidemieën kunnen immers het gevolg zijn van gewapende conflicten.

De bijdragen zijn gegroepeerd rond drie thematische clusters. In het eerste deel (‘Lokaal en nationaal’) staat de reikwijdte van rampen centraal: in hoeverre werden deze op stedelijk, regionaal en nationaal niveau beleefd? De hierboven genoemde Leidse buskruitramp van 1807 staat bekend als de eerste echte ‘nationale ramp’. Mede door de inzet van koning Lodewijk Napoleon kwam er massale hulpverlening in het hele land op gang.²⁷ Er was onmiskenbaar sprake van schaalvergroting, als het ging om binnenhalen van gelden via collectes. Ook kreeg de bevolking te maken met een nieuw verschijnsel, namelijk een koning die zich als redder van de natie profileerde. Hij was niet alleen daadkrachtig, maar toonde zich ook empathisch en begaan met zijn onderdaan. Niet voor niets luidde zijn bijnaam: *père de malheureux*.²⁸

Toch moeten we fenomenen als bovenregionale solidariteit en het concept ‘nationale ramp’ in een langer historisch perspectief plaatsen, zo betogen Ruben Ros en Erica Boersma. Ros laat zien dat het begrip ‘nationale ramp’ is geworteld in ver-

25 Christian Pfister, ‘Learning from nature-induced disasters: theoretical considerations and case studies from Western Europe’, in *Case studies towards a global environmental history*, red. Christoph Mauch en Christian Pfister (Lenham: MD Rowham & Littlefield 2009), 18.

26 Zie hierover ook: Schenk, ‘Historical disaster research’, 11-14.

27 Hugo Landheer, ‘Nederlands eerste nationale collecte. De financiële hulpverlening aan de slachtoffers van de eerste buskruitramp’, in *Het fataal evenement*, red. Ponsen en Van der Vlist, 239-65.

28 Over Lodewijk Napoleon als ‘rampenkoning’: Lotte Jensen, “‘See our succumbing Fatherland, overwhelmed by disaster, woe and strife’”. Coping with crisis during the reign of Louis Bonaparte’, *Dutch Crossing. Journal of Low Country Studies* 40, nr.2 (2016): 151-64.

Afb. 2 De buskruittramp van Leiden door Pieter Gerardus van Os, 1807.
(*Rijksmuseum Amsterdam*)

anderingen die het begrip ‘ramp’ in de tweede helft van de achttiende eeuw doormaakt. Met behulp van digitale methoden analyseert hij de frequentie van woordpatronen rondom het begrip ‘ramp’ in een groot corpus gedigitaliseerde kranten tussen 1750 en 1850. Hij laat zien dat het rampbegrip vanaf 1780 sterk politiseerde en steeds vaker met de publieke of nationale gemeenschap in verband werd gebracht. De tot dan toe vanzelfsprekende koppeling van rampen aan goddelijke voorzienigheid verdween geleidelijk aan naar de achtergrond om plaats te maken voor een meer sociale en geografische invulling van de term, die de gehele natie impliceerde.

Boersma nuanceert vervolgens het gangbare beeld dat bovenregionale solidariteit voor het eerst tijdens de buskruittramp tot uiting zou zijn gekomen. Het bieden van noodhulp aan particulieren bij de wederopbouw van hun stad of dorp werd weliswaar niet gezien als een overheidstaak, maar Boersma laat zien dat lokale en gewestelijke overheden wel degelijk een cruciale rol speelden in het lenigen van de acute nood. Ze analyseert daartoe de verzoeken tot hulp en schadeafhandeling bij drie rampen: de verwoesting van Bergen Op Zoom (1748), de brand in het dorp Strijen (1759) en de brand te Hilversum (1766). Daaruit blijkt dat hogere overheden zich het lot van de slachtoffers wel degelijk aantrok en dat het ontbre-

ken van een centrale staat geen belemmering vormde voor het organiseren van hulpverlening op bovenregionaal niveau. Dit staat in contrast met overstromingen, waarbij de hogere overheden zich wel afzijdig hielden en hulpacties – ook de bovenregionale – op particuliere initiatieven stoelden. Dat heeft mogelijk te maken met de rol van de waterschappen en hoogheemraadschappen, die bij een ramp als eerste aan zet waren.

In haar bijdrage over de Leidse buskruitrampe onderzoekt Arti Ponsen vervolgens de reikwijdte van het begrip ‘reliëk’. De religieuze connotatie is steeds meer verdwenen en heeft plaatsgemaakt voor een meer seculiere invulling van de term. Om die reden wordt tegenwoordig meestal gesproken van ‘objecten van herinnering’. Ponsen demonstreert hoe overblijfselen van de buskruitrampe zich tussen het private / lokale en het publieke / nationale domein bewegen, en pleit ervoor een brug te slaan tussen de extra-museale wereld van familierelieken en het publieke domein. Marita Mathijssen sluit dit eerste deel af met een overzicht van liefdadigheidsuitgaven tussen 1784 en 1930. Zij stelt daarbij de vraag in hoeverre dit type werk een lokale of nationale aangelegenheid was. Veel liefdadigheidsuitgaven richtten zich op de lokale gemeenschap (een dorp of een stad), maar er waren ook publicaties die in een bredere, nationale context fungeerden. Daarbij doet zich een kip-en-eiprobleem voor: hielpen de rampuitgaven bij de creatie van een nationaal saamhorigheidsgevoel, of bloeide dit genre juist dankzij het bestaan van een nationale cultuur? Die vraag zou nader onderzocht moeten worden, al lijkt wel duidelijk dat het om een wisselwerking gaat: liefdadigheidsuitgaven konden bij uitstek floreren in een natie die zichzelf liet voorstaan op christelijke naastenliefde; tegelijkertijd legden dergelijke publicaties een stevig fundament onder het nationale saamhorigheidsgevoel.

DE ROL VAN DE MEDIA

In het tweede deel (‘Culturele beeldvorming: de rol van de media’) komt de representatie van rampen in de media aan bod: hoe werden rampen verbeeld en wat zegt dat over de wijze waarop mensen hun leed verwerkten? Een rode draad vormt het spanningsveld tussen de zucht naar sensatie en de moraliserende, bezinnende functie van veel culturele uitingen (verhalen, preken, gedichten, liederen, prenten etc.). Aan de ene kant was er een hang naar spektakel: rampen trokken de aandacht en stuwden de verkoopcijfers van bladen, prenten en andere uitgaves omhoog. Sensationeel nieuws verkocht goed, dat wisten de uitgevers in vroeger eeuwen ook al.²⁹ Aan de andere kant wilden auteurs het publiek ook

²⁹ Over sensationeel rampennieuws in de vroegmoderne media, zie bijvoorbeeld Andrew Pettegree, *The invention of the news. How the world came to know about itself* (New Haven and Londen: Yale University Press, 2014, 251-256; Una McLivenna, ‘Ballads of death

troost verschaffen en lessen aanreiken. Meestal waren die religieus van aard: wie zijn leven beterde en op God vertrouwde, kon de toekomst met meer vertrouwen tegemoet zien. Er werd dan ook een sterk beroep op verantwoordelijkheidsbesef en saamhorigheid gedaan, niet alleen van de direct getroffen, maar in bredere kring: samen bidden en rouwen versterkte het gemeenschapsgevoel dat nodig was om uit de crisis te komen. Het opwekken van empathie met de slachtoffers en aansporen van mensen tot liefdadigheid stonden dan ook centraal in de negentiende-eeuwse rampencultuur.³⁰

158

Dat we culturele media kunnen gebruiken om meer kennis te vergaren over de vroegere omgang met rampen, blijkt uit de bijdrage van Jan-Wim Buisman over onweer en bliksem in de tweede helft van de achttiende eeuw. Totdat de bliksem-aflerder in 1752 werd uitgevonden, vormde bliksem een reëel gevaar: menig gebouw, kerktoren of kruitmagazijn is door blikseminslag de lucht ingegaan met alle gevolgen van dien. Buisman vertrekt vanuit een ets uit 1698 van Caspar Luyken, die de ontploffing van een kruitmagazijn in Rheinberg verbeeldde. Hij zag er vermoedelijk een uiting van goddelijke gerechtigheid in. Na de uitvinding van Benjamin Franklin veranderde de houding van de mens tot God: nu bleek het immers mogelijk de natuur te beheersen. Dat ging gepaard met een esthetisering van donder en bliksem in de kunsten; er werd gespeeld met woorden, beelden en klanken, waarbij huiver en genot elkaar versterkten. De kunsten vormden zo een uitlaatklep voor menselijke angsten en weerspiegelden een veranderend Godsbeeld.

Ook ramplieden bieden inzicht in hoe Nederlanders met catastrofes omgingen, zo laat Lotte Jensen zien. Ze bespreekt drie soorten catastrofes die veelvuldig werden bezongen in de lange negentiende eeuw: branden, scheepsrampen en grote internationale catastrofes (andere dan scheepsrampen). De liedmakers boden niet alleen feitelijk informatie, maar grossierden in sensationele beschrijvingen. Soms namen die wel heel plastische vormen aan: bloederige details, verbrande lijken, en bizarre reddingen, het kon niet op. Toch gingen de liederen ook vrijwel altijd vergezeld van een godsdienstige moraal. Ze gaven bovendien uiting aan gemeenschapsgevoel op lokaal en nationaal niveau. Alleen de internationale solidariteit kwam maar zelden tot uitdrukking: het medeleven reikte zelden verder dan de nationale grenzen.

Een element van spektakel was ook aanwezig in de betrokkenheid van vorsten bij rampen, zo blijkt uit de bijdragen van Fons Meijer en Ron Brand. Meijer gaat in op de beeldvorming in de media rond Oranjevorsten. Soms nam de verheerlij-

and disaster: The role of song in early modern news transmission', in *Disaster, Death and the emotions in the shadow of the apocalypse, 1400-1700*, red. J. Spinks, C. Zika (Londen: Palgrave Macmillan, 2016), 275-94.

³⁰ Zie over de rol van empathie in achttiende-eeuwse preken over rampen: Adriaan Duijvenman, 'Praying for (the) community: disasters, ritual and solidarity in the eighteenth-century Dutch Republic', *Cultural & Social History*, 16, nr. 5 (2019): 543-60.

king van koninklijke betrokkenheid zo'n hoge vlucht dat mythe en werkelijkheid door elkaar gingen lopen. Van een geoliede pr-machine was echter geen sprake: het waren de brede middengroepen die vorsten en vorstinnen op het schild hesen; juist in tijden van crisis was er behoefte aan een nationaal bindmiddel. Vorstelijke allure speelt ook een rol in de bijdrage van Ron Brand over de ramp met de SS Berlin in 1907. Dat prins Hendrik de rampplek persoonlijk bezocht, sprak tot de verbeelding. Journalisten schreven erover, er werden ansichtkaarten van verkocht en er werden liedjes over gezongen. De media draaiden zoveel overuren, dat we kunnen spreken van een heuse *hype*. Het maakt ook duidelijk hoezeer iedere ramp 'gemediatiseerd'. De eerste indrukken, vastgelegd in visuele en tekstuele media, hebben vaak een grote en langdurige invloed op de perceptie van de desbetreffende rampen. Dat geldt tot op de dag van vandaag.³¹

MEERTALIGHEID, LITERARITEIT EN MULTIPERSPECTIVITEIT

In het derde en afsluitende deel ('Ver weg en toch dichtbij: rampen op en overzee') wordt het blikveld verlegd naar rampen die zich nabij Groenland en in Nederlands-Indië afspeelden. Hans Beelen onderwerpt reisbeschrijvingen van walvisvaarders die schipbreuk leden aan een analyse. De duo's Judith Bosnak en Rick Honings, en Alicia Schrikker en Sander Tetteroo onderzoeken de reacties op Indonesische natuurrampen onderzoeken, waaronder de uitbarsting van de Krakatau in 1883 en de aardbeving op West-Sumatra in 1926. Drie elementen zijn vooral van belang in hun bijdragen: meertaligheid, literariteit en multiperspectiviteit. Ten eerste speelt de meertaligheid van de bronnen een rol. De reisverslagen over de walvisvaart verschenen in verschillende talen, zoals het Nederlands, Duits, Engels, Frans en Deens. Die meertaligheid weerspiegelt het internationale karakter van de arctische walvisvaart, waarin Nederlandse en Deense commandeurs in dienst konden zijn van Duitse rederijen. Bij de Indonesische rampen is het eveneens zaak oog te hebben voor taligheid. Wie de meerstemmige reacties op catastrofes aldaar in beeld wil brengen en wil begrijpen hoe Indonesiërs de ramp interpreteerden, zal ook de Maleisiale en Javaanse bronnen moeten raadplegen: alleen zo kan zichtbaar worden gemaakt op welke wijze de koloniale verhoudingen doorwerkten in de verwerking van rampen.

Ten tweede is het van belang oog te hebben voor genreconventies, in het bijzonder de literaire vormgeving van rampteksten. Beelen, Bosnak en Honings richten zich op letterkundige bronnen, waarbij literair-retorische stileren van belang is. Reisbeschrijvingen over de walvisvaart hadden vaak een literair karak-

31 Zie hierover: Monica Juneja and Gerrit Jasper Schenk, 'Viewing disasters. Myth, history, iconography and media across Europe and Asia', in: *Disaster as image*, red. Juneja en Schenk, 7-40.

ter, terwijl veel bronnen over de uitbarsting van de Krakatau in 1883 in een letterkundige vorm waren gegoten. Auteurs verfraaiden hun teksten door middel van bloemrijk taalgebruik en metaforen. Die esthetisering vormt, aldus de historicus Gerrit Jasper Schenk, een wezenlijk onderdeel van de wijze waarop mensen met rampen omgaan: ‘images / objects can achieve their effect by aesthetic means, which can concentrate their repertoire on, for instance, anxiety, and sublimating and coping with it’.³² Of het nu gaat om een reisverslag van de relatief onbekende Friese schoolopziener Marten Martens of een prozabijdrage van de destijds populaire schrijfster Melati van Java (pseudoniem van Marie Sloot), het is steeds zaak om oog te hebben voor de literaire technieken die zij toepasten en hun werk in het bredere perspectief van hun achtergronden en letterkundige loopbaan te plaatsen.

Ten derde en laatste doet het gekozen perspectief ertoe, zeker in de koloniale context: vanuit wiens perspectief worden traumatische gebeurtenissen beschreven? Natuurrampen, zo betogen Schrikker en Tetteroo, zijn bij uitstek geschikt om de complexiteit van koloniale verhoudingen bloot te leggen: de gedeelde ‘koloniale ruimte’ bestond uit een web van verbindingen tussen bevolkingsgroepen, individuen en instituties. Nederlandse ambtenaren waren nauw betrokken bij de rampenbestrijding en het Nederlandse rampenproza gaf herhaaldelijk uitdrukking aan de idealen van eenheid en wederkerigheid. Er gaapte echter een kloof tussen ideaal en praktijk. Lokale overheden grepen rampen aan om tegengestelde toekomstvisies en politieke idealen uit te dragen en gemeenschappen gebruikten deze om lokale, regionale en supraregionale identiteiten te versterken, al dan niet in relatie tot het moederland. Precies om die reden is het zo belangrijk om oog te hebben voor de culturele context waarin hulpverlening en liefdadigheidsacties – van gelegenheden uitgaven tot benefietavonden – plaatsvonden. Ze maakten deel uit van verschillende ‘cultures of disasters’, om met de woorden van milieuhistoricus Greg Bankoff te spreken.³³

VERLEDEN EN HEDEN

Crisis en catastrofe richt zich op de omgang met rampen in Nederland in de lange negentiende eeuw, waarmee voor zowel een duidelijke temporele als geografische afbakening is gekozen. Ook tegenwoordig worden we nog steeds veelvuldig met catastrofes geconfronteerd die de Nederlandse samenleving raken. Denk bijvoorbeeld aan de tsunami in Azië in 2004 waarbij tientallen Nederlandse slacht-

³² Gerrit Jasper Schenk, ‘Images of Disaster: Art and the Medialization of Disaster Experiences’, in *Catastrophe and the power of art*, red. Kondo Kenichi e.a., 147.

³³ Gregg Bankoff, *Cultures of disaster: Society and natural hazards in the Philippines* (Londen: Routledge, 2003).

Afb. 3 Koning Willem Alexander en koningin Máxima bezoeken een school op Sint Maarten na de orkaan Irma, Robin Utrecht

offers vielen, de orkaan Irma die in 2017 over het Caraïbische eiland Sint Maarten raasde of de huidige coronacrisis. En dan is er nog de permanente dreiging van de gevolgen van klimaatverandering. Droogte maar ook zeespiegelstijging stellen de Nederlandse samenleving voor een grote uitdaging. Het landelijk kennisprogramma Zeespiegelstijging werkt om die reden tal van scenario's uit om de weerbaarheid van Nederland voor de komende decennia te vergroten.³⁴

De vraag rijst of we kennis over crises en catastrofale gebeurtenissen uit het verleden ook kunnen verbinden met hedendaagse processen. Als de huidige coronacrisis iets laat zien, dan is het wel dat het wemelt van de parallellen tussen vroeger en nu. Een sprekend voorbeeld zijn de verbindende woorden die koning Willem-Alexander aan het begin van de crisis, op 20 maart 2020, tot het gehele volk sprak. Hij trad daarmee in een lange traditie van Oranjevorsten en -vorstinnen die hun medeleven met landgenoten in tijden van crises betoonden.

³⁴ Zie hiervoor de informatieve website: <https://www.deltacommissaris.nl/deltaprogramma/kennisprogramma-van-het-deltaprogramma/kennisprogramma-zeespiegelstijging> (geraadpleegd op 8 juni 2020).

Opmerkelijk is ook de rol die kunst, muziek en literatuur ook in de huidige crisistijd speelt door vormen van reflectie, troost, saamhorigheid en toekomstperspectief te bieden.³⁵ Zo ontstonden allerlei muzikale initiatieven die de saamhorigheid vergrootten: er werden gelegenheidsliederen geschreven en benefietconcerten georganiseerd. Ook dat is een ouder patroon. Verder is de rol van de media – meer dan ooit – bepalend voor de wijze waarop mensen rampen percipiëren en interpreteren. het verleden iets laat zien. Reacties op de huidige crisis maken, kortom gebruik van bekende patronen, beeldrepertoires en omgangsstrategieën. Wat nieuw lijkt, heeft vaak diepe historische wortels.

162

Zo'n verdiepende blik is meer dan een historische exercitie alleen, het helpt ons ook eigentijdse ontwikkelingen beter te begrijpen. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de strubbelingen die ontstonden naar aanleiding van de ramp op Sint Maarten in 2017. Een verwoestende orkaan had het paradijselijke eiland in een ravage veranderd. De omvang van de totale schade werd geschat op 1,3 miljard euro. Koning Willem-Alexander en koningin Maxima toonden hun betrokkenheid bij de voormalige kolonie door de bewoners te bezoeken. Verder kwam in Nederland vrijwel onmiddellijk een nationale hulpactie op gang, die ruim dertien miljoen euro opleverde. Een aanzienlijk bedrag, zou men op het eerste oog denken, maar het lag wel een stuk lager dan wat de Nederlanders bij andere recente catastrofes hadden gedoneerd, zelfs die waar nauwelijks Nederlanders bij betrokken waren. Bovendien kwamen er allerlei spanningen boven tussen de lokale overheid en de Nederlandse regering – fricties die voortkwamen uit de koloniale geschiedenis.³⁶

Juist de historische blik kan duidelijk maken hoe de koloniale verhoudingen tot op de dag van vandaag doorwerken. Rampen brengen bij uitstek aan het licht welke verwevenheid en spanningen er in de 'koloniale ruimte' bestaan. Het verleden stelt ons in staat actuele crises in een langetermijnperspectief te plaatsen en, bij tijd en wijlen, de verworvenheden van onze eigen tijd beter op waarde te schatten, dat wil zeggen: te waarderen of juist te relativieren.

BIBLIOGRAFIE

- Asperen, Hanneke van. 'Catastrophes on stage. Interurban connections in disaster prints of the late eighteenth century', *Visual Resources: an international journal on images and their uses*, DOI: 10.1080/01973762.2019.1681174, 11 november 2019.
- Bankoff, Gregg. *Cultures of disaster. Society and natural hazards in the Philippines*. Londen: Routledge, 2003.
- Bavel, Bas van, en Daniel Curtis. 'Better understanding disasters by better using history: systematically using the historical record as one way to advance research into disasters', *International Journal of Mass Emergencies and Disasters* (2015): 1-32.
- Bavel, Bas van, Daniel Curtis, Matthew Hannaford, Michael Moatsos, Joris Roosen en Tim

³⁵ Vgl. Schenk, 'Images of disaster'.

³⁶ Zie Lotte Jensen, '2017 Orkaan Irma en nationale liefdadigheid', in *Wereldgeschiedenis van Nederland*, red. Lex Heerma van Voss e.a. (Amsterdam: Ambo/Anthos, 2017), 726-31.

- Soens, 'Climate and society in long-term perspective : opportunities and pitfalls in the use of historical datasets', *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change* (2019), <https://doi.org/10.1002/WCC.611>.
- Bavel, Bas van, Daniel Curtis, Jessica Dijkman, Matthew Hannaford, Maïka De Keijzer, Eline van Onacker, Tim Soens. *Disasters and history. The vulnerability and resilience of past societies*. Cambridge: Cambridge University Press, 2020, ter perse.
- Bosch, A., en W. van der Ham. *Twee eeuwen Rijkswaterstaat*. Zaltbommel: Europese Bibliotheek, 1998.
- Bosch, Toon. *Om de macht over het water. De nationale waterstaatsdienst tussen staat en samenleving 1798-1849*. Zaltbommel: Europese Bibliotheek, 2000.
- Dahlberg, Rasmus, Oliver Rubin and Morten Thanning Vendelø red. *Disaster research. Multidisciplinary and international perspectives*. Londen: Routledge, 2016.
- Dam, Petra van. *De amfibische cultuur. Een visie op watersnoodrampen*. Oratie 29 oktober 2010. Amsterdam: Vrije Universiteit, 2010, <http://hdl.handle.net/1871/18457>
- . 'An Amphibious Culture: Coping with Floods in the Netherlands. In *Local Places, Global Processes*, red. Peter Coates, David Moon, Paul Warde, 78-93. Oxford: Oxbow Books, 2016, 78-93.
- Driessen, A.M.A.J. *Watersnood tussen Maas en Waal. Overstromingsrampen in het rivierengebied tussen 1780 en 1810*. Zutphen: Walburg Pers, 1994.
- Duiveman, Adriaan. 'Praying for (the) community. Disasters, ritual and solidarity in the eighteenth-century Dutch Republic', *Cultural & Social History* 16, nr. 5 (2019): 543-60.
- Grijzenhout, Frans. 'Een ramp als erfoed'. In *Het fataal evenement. De buskruitram্প van 1807 in Leiden*, red. Arti Ponsen en E.T. van der Vlist, 12-21. Leiden: Ginko, 2007.
- Heijden, Cor van der. *Rampen en plagen in Nederland 1400-1940. Pestbaccillen, paalwormen en plunderende Moskovieters*. Zaltbommel: Kempen Uitgevers, 2004.
- Honings, Rick. *Geleerdheids zetel, Hollands roem! Het literaire leven in Leiden 1760-1860*. Leiden: Primavera Pers, 2011.
- Jensen, Lotte. "'See our succumbing Fatherland, overwhelmed by disaster, woe and strife". Coping with crisis during the reign of Louis Bonaparte', *Dutch Crossing. Journal of Low Country Studies* 40, nr. 2 (2016): 151-64.
- . '2017 Orkaan Irma en nationale liefdadigheid'. In *Wereldgeschiedenis van Nederland*, red. Lex Heerma van Voss, Marjolein 't Hart, Karel Davids, Karwan Fatah-Black, Leo Lucassen en Jeroen Trouwen, 726-31. Amsterdam: Ambo/Anthos, 2017.
- . *Wij tegen het water*. Nijmegen: Vantilt, 2018.
- . 'Disaster upon disaster inflicted on the Dutch. Singing about natural disasters in the Netherlands, 1600-1900'. *BMGN - Low Countries Historical Review* 134, nr. 2 (2019): 45-70.
- Juneja, Monica, en Franz Mauelshagen. 'Disasters and pre-industrial societies. Historiographic trends and comparative perspectives'. *The Medieval History Journal* 10, nr. 1/2 (2007): 1-31.
- Juneja, Monica, en Gerrit Jasper Schenk, red. *Disaster as image. iconographies and media strategies across Europe and Asia*. Regensburg: Schnell & Steiner, 2014.
- Juneja, Monica, en Gerrit Jasper Schenk, 'Viewing disasters. Myth, history, iconography and media across Europe and Asia'. In *Disaster as image. Iconographies and media strategies across Europe and Asia*, red. Monica Juneja en Gerrit Jasper Schenk, 7-40. Regensburg: Schnell & Steiner, 2014.
- Kozák, Jan, en Vladimír Cermák, *The illustrated history of natural disasters*. Dordrecht: Springer, 2010.
- Landheer, Hugo. 'Nederlands eerste nationale collecte. De financiële hulpverlening aan de slachtoffers van de eerste buskruitram্প'. In *Het fataal evenement. De buskruitram্প van 1807 in Leiden*, red. Arti Ponsen en E.T. van der Vlist, 239-65. Leiden: Ginko, 2007.
- Mc Guire, Bill. *Global Catastrophes. A very short introduction*. Oxford: Oxford University Press, 2014.
- . *Wereldbedreigende rampen*, vertaald door Tijmen Roozendaal. Amsterdam: Amsterdam University Press, 2016.
- Mc Guire, Bill, en R. Kovach. *A guide to global hazards*. London: Philip's, 2003.
- McIlvenna, Una. 'Ballads of death and disaster. The role of song in early modern news

- transmission'. In *Disaster, death and the emotions in the shadow of the apocalypse, 1400-1700*, red. J. Spinks en C. Zika, 275-194. London: Palgrave Macmillan, 2016.
- Meijer, Fons. 'Nederlandse vorsten in tijden van rampspoed sinds Lodewijk Napoleon'. In *Napoleons nalatenschap. Sporen in de Nederlandse samenleving*, red. Lotte Jensen. Amsterdam: De Bezige Bij, 2020, 188-200.
- Nünning, Ansgar. 'Krise als Erzählung und Metaphor. Literaturwissenschaftliche Bausteine für eine Metaphorologie und Narratologie von Krisen'. In *Krisengeschichte(n). "Krise" als Leitbegriff und Erzählmuster in kulturwissenschaftlicher Perspektive*, red. Carla Meyer, Katja Patzel-Mattern, Gerrit Jasper Schenk, 117-44. Stuttgart: Steiner, 2013.
- Pfister, Christian. 'Learning from nature-induced disasters. Theoretical considerations and case studies from Western Europe'. In *Case studies towards a global environmental history*, red. Christoph Mauch en Christian Pfister, 17-40. Lanham etc.: Lexington Books 2009.
- Pfister, Christian, en Stephanie Summermatter red., *Katastrophen und ihre Bewältigung. Perspektiven und Positionen*. Bern: Haupt, 2004.
- Pollmann, Judith. *Memory in early modern Europe, 1500-1800*. Oxford: Oxford University Press, 2017.
- Ponsen, Arti en E.T. van der Vlist red. *Het fataal evenement. De buskruitramp van 1807 in Leiden*. Leiden: Ginko, 2007.
- Rodríguez, H., E.L. Quarantelli, R.R. Dynes red. *Handbook of disaster research*. New York: Springer 2007.
- Rodríguez, W. Donner, J.E. Trainor red., *Handbook of disaster research*. Heidelberg: Springer, 2018.
- Schenk, Gerrit Jasper. 'Historical disaster research. State of research, concepts, methods and case studies'. *Historical Social Research* 32, nr. 3 (2007): 9-31.
- . 'Das Baby in der Wiege. Hochwasser zwischen Alltag und Katastrophe (ca. 1250-1550). Beobachtungen zur "fluviolen Anthroposphäre" im Karichgau'. In *Wasser. Resource - Gefahr - Leben*, red. Kurt Andermann en Gerrit Jasper Schenk, 79-113. Ostfilden: Jan Thorbecke Verlag, 2020.
- . 'Images of disaster. Art and the medialization of disaster experiences'. In *Katastrophe and the power of art*, red. Kondo Kenichi, Futoshi Hoshino, J.J. Charlesworth en Gerrit Jasper Schenk, 145-49. Tokyo: Catalogue Mori Art Museum 2018.
- Soens, Tim. 'Resilient societies, vulnerable people. Coping with North Sea floods before 1800', *Past & Present* 241, nr. 1 (2018): 143-77.
- Ven, G.P. van de, en AA.M.A.J. Driessen. *Niets is bestendig, De geschiedenis van de rivieroverstromingen in Nederland*. Utrecht: Uitgeverij Matrijs, 1995.
- Wisner, Ben, J.C. Gaillard and Ilian Kelman red. *Handbook of hazards and disaster risk reduction and management*. Londen: Routledge, 2012.
- Zonneveld, Peter van en Ingrid Moerman. "'Genadig God! Wat ijslijk kraken!' De Leidse buskruitramp en de letteren'. In *Het fataal evenement. De buskruitramp van 1807 in Leiden*, red. Arti Ponsen en E.T. van der Vlist, 142-65. Leiden: Ginko, 2007.

Lotte Jensen (1972) is hoogleraar Nederlandse literatuur- en cultuurgeschiedenis aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Ze schreef onder meer *Verzet tegen Napoleon* (2013), *Vieren van vrede. Het ontstaan van de Nederlandse identiteit 1648-1815* (2016) en *Wij tegen het water* (2018). In 2019 publiceerde ze samen met Rick Honings de literatuurgeschiedenis *Romantici en revolutionairen. Literatuur en schrijverschap in de 18de en 19de eeuw in Nederland*. Momenteel leidt ze een NWO-Vici project over de verwerking van rampen in Nederland door de eeuwen heen.